

## Mitä Roomalaiskirje kertoo homoudesta?

Viha, joka viime päivinä on pulpahtanut pintaan sukupuolisia vähemmistöjä kohtaan, rikkoo alkeellisiakin ihmisyyden lainalaisuuksia. Hämmäntävintä on, että viha nousee uskonnollisuudesta, järjestelmästä, joka pitää itseään seurakuntana.

Paavalin käsitys seurakunnasta maailmassa pohjasi tiukasti Vt:n kirjoituksien esikuviin. Seurakunta oli samassa asemassa kuin juutalaisuus Babylonian pakkosiirtolaisuudessa. Seurakunnalla ei ollut lupaa puuttua sormi pystyssä ympäröivään yhteiskuntaan, vaan sen tarkoitus oli pitää itsensä puhtaana.

Yhteiskunnassa on omat lakinsa ja moraalisääntönsä, joihin ei ollut lupa puuttua. Siksi esivallalla oli oma miekkansa eikä sitä vastaan saanut nousta, koska piti luottaa Jumalaan. Hajaannuksen aikana Herra pitää huolen kansastaan kaikissa mahdollisissa olosuhteissa, niin kuin on luvannut. Maailma kuuluu Hänelle, joka on maailman luonut eikä se ole alisteinen seurakunnalle.

*Mutta ulkopuolella olevat tuomitsee Jumala. (1.Kor.5:13)*

Silloin kun seurakunnan taholta kohdistuu tuomioita siihen, mitä maailma tekee, niin se on Jumalan tuomiovaltaan puuttumista, oman käden oikeutta. Jumalalla yksin on valta tuomita, koska hän yksin näkee ihmisten motiivit, niin babylonialaisten kuin seurakunnan jäsenten. Henkilöön ei katsota, ei asemaan eikä uskonnolliseen vakaumukseen.

Tuomio ei tarkoita välttämättä ruoskaa, vaan se voi babylonialaisen kohdalla olla voitto ja todistus oikeamielisyydestä.

*Sillä tuomio on laupeudeton sille, joka ei ole laupeutta tehnyt; laupeudelle tuomio koituu kerskaukseksi. (Jaak.2:13)*

Kristilliselle maailmalle sydämen kovuus ja tuomitseminen omien arvojen perusteella, vaikka ne ovatkin Raamattuun nojaavia, voi olla langettava ja häpeäksi.

Seurakunnalle kuitenkin tapahtui pahin mahdollinen, kun se integroitiin valtion keisari Konstantinuksen valtakaudella. Uskosta tehtiin uskonto, jonka avulla hallittiin kansaa sekä määriteltiin moraalisäännöt. Ne, jotka näkivät tilanteessa ristiriidan Raamatun ilmoitukseen, joko vaiennettiin tai tapettiin. Samalla kuitenkin tapahtui, että kristinusko jätettiin oman lihansa valtaan maailman kanssa, koska se ollut pystynyt pitämään itseään puhtaana Babylonian saastuttavalta vaikutukselta.

Tämä on keskeinen lähtökohta ymmärtää Roomalaiskirjeen alku. *Ulkopuolella olevat tuomitsee Jumala* tarkoittaa, että seurakuntalainen ihmistä tuomitessaan riistää tuomiovallan itselleen. Maailma, samoin kuin kristillisyyks, on jätetty, annettu lihansa valtaan, mistä asemasta tänä päivänä Jumala määrittelee ihmisten tuomitsemisen tekojensa mukaan.

Tuomitsemisen rajuus homoja kohtaan on oman käden oikeutta ja puuttumista Jumalan työhön, mutta samalla se väistämättä osoittaa, miten syvälle lokaan kristillisyyks on vajonnut.

Ut:n opetus suhtautumisesta samaa sukupuolta olevien keskinäiseen kanssa käymiseen löytyy lähinnä Roomalaiskirjeen 1 luvusta, joka pitää ehdottomasti lukea kokonaisuutena eikä suinkaan niin kuin pääsääntöisesti tehdään, poimimalla yksi jae erikseen nypittäväksi. Lukeminen pitää tapahtua alkuteksteistä, koska suomennos kadottaa kerronnan punaisen langan. Paavalin teksteissä on valtavasti vaikeatajuista, jota käännetään jatkuvasti kieroon, vaikka alkuperäinen ajatus saattaa olla täysin päinvastainen.

Tärkeää kirjettä lukiessa on pitää mielessä, että Paavali kirjoittaa seurakunnalle, jonka tuntee. Sellaista seurakuntaa, joka on kutsuttu suoraan apostolien puheen ja käsien kautta, ei enää ole.

Roomalaiskirjeen ajatus lähtee vertaamisesta. Omalle ajallemme siirrettynä vertaaminen tarkoittaa, että maailma ja ihmisten kautta toisiinsa sidottu kristillisyyks on synonyymi. Samoin Paavalin ajassa oli Rooman seurakunta, jonka rinnalla kulki maailma sekä luopiojoukko, joka oli irtaantunut apostolisesta opetuksesta.

Seurakunnan rinnalla kulkevaa maailmaa kuvataan Roomalaiskirjeessä kreikan sanalla *para*, vieressä, pitkin, ohi, kuten olympialaisten rinnalla ovat paraolympialaiset. Paavali liittää paraan sanan *didōmi*, jonka merkitys on antaa, luovuttaa. *Para + didōmi*, sanana *paradidōmi* on merkitykseltään "antaa, luovuttaa jollekin haltuun". Roomalaiskirjeen tekstissä *paradidōmi* merkitsee vierellä kulkevaa, universaalien seurakunta käsitteen ulkopuolella olevaa maailmaa.

*Paradidōmi* on -38 käännöksessä saanut muodon hyljätä, joka mielestäni antaa täysin väärän kuvan siitä, mitä kirjoittaja tarkoittaa. "Antaa, luovuttaa" ei

tarkoita suinkaan hyljätä, vaan tekstiyhteydessä ”jättää oman lihansa valtaan”. Ei Jumala hyljännyt tuhlaajapoikaakaan, vaan antoi tämän tehdä, mitä tahtoi, jätti lihansa himojen ja halujen valtaan, mikä on Roomalaiskirjeen 1 ja 2 luvun sanoma.

Jumala ei pelasta seurakunnan ulkopuolelle jääneitä oman lihansa ilmene-mismuodoilta. Lihan vaikutukset eivät ole yksinomaan sukupuoliseen kanssakäymiseen liittyviä, vaan kuten lihansa valtaan jätetyn tuhlaajapojan, niin samoin rakkaudettomat, ahneet, väärämieliset, riitaiset, on jätetty lihansa valtaan. Rakkaudettomat eivät vain tajua, että heidän asemansa on täsmälleen sama kuin homojen. Rakkaudettomien mielestä heidän syntinsä on puhtaampi kuin homojen, koska he piilottavat rakkaudettomuutensa, vaikka suulla koettavatkin pettää niin itseään kuin kuulijoita.

Pelastus Roomalaiskirjeen 1 luvun kontekstissa tarkoittaa pelastusta omasta lihasta ja lihan mielen teoista, sielullisuudesta. Rakkaudettomuus on lihan teko siinä, missä sukupuolinen kanssakäyminen, niin heteroilla kuin homoilla. Yhtä lailla hetero on hillittömässä, rajoja kunnioittamattomassa seksisuh-teessa jätetty lihansa valtaan, kuin on sukupuolisesti poikkeavatkin.

Jeesus antaa esimerkkejä siitä, mistä Jumala pelastaa ja mistä Roomalaiskirjeen 1 luku kertoo:

*Sillä sisästä, ihmisten sydäimestä, lähtevät pahat ajatukset, haureudet, varkaudet, murhat, aviorikokset, ahneus, häijyys, petollisuus,irstaus, pahansuonti, jumalanpilkka, ylpeys, mielettömyys. (Mar.7:21-22)*

Pelastus Roomalaiskirjeessä on pelastusta omasta lihasta ja sen mielestä, joka tuottaa ahneutta ja ylpeyttä, petollisuutta ja pahansuopaisuutta. Hetero- ja homosuhteessa lihan määräämät teot ovat rakkaudetonta suhtautumista kumppaniin, esineellistämistä, jossa toinen osapuoli on pelkkä seksiohjekti, omistamatta ihmisyyttä, mikä heteroilla saattaa olla helposti vaimon osa. Ahneet ja ylpeät on jätetty lihansa valtaan siinä, missä homot ja heterot, koska he pitävät kanssaihmissä pelkän riiston kohteina.

Lihan vallassa ovat kaikki ihmiset nykymaailmassa, sillä kukaan ei täytä Jeesuksen ja apostolien määrittelemiä vaatimuksia. Joka osoittaa sormella homoa, osoittaa sormella omaa itseään, lausuen tuomionsa. Tämä käy ilmi Paavalin tekstistä.

Maailmasta, joka kulkee seurakunnan vieressä:

*28 Ja niinkuin heille ei kelvannut pitää kiinni Jumalan tuntemisesta, niin Jumala hylkäsi (= paradidōmi, antoi, luovutti, jätti oman lihansa vangiksi) heidät heidän kelvottoman mielensä valtaan, tekemään sopimattomia.*

Kuten homot ja heterot, niin myös:

*29 He ovat täynnänsä kaikkea  
vääryyttä,  
pahuutta,  
ahneutta,  
häijyyttä,  
täynnä kateutta,  
murhaa,  
riitaa,  
petosta, pahanilkisyyttä;  
korvaan kuiskuttelijoita,  
panettelijoita,  
Jumalaa vihaavaisia,  
väkivaltaisia,  
ylpeitä,  
kerskailijoita,  
pahankeksijöitä,  
vanhemmilleen tottelemattomia,  
vailla ymmärrystä,  
luotettavuutta,  
rakkautta ja  
laupeutta;*

*24 Sentähden Jumala on heidät, heidän sydämensä himoissa, hyljännyt  
(paradidōmi = antoi, luovutti – omaan itseensä eikä mihinkään, mikä on  
oman ruumiin ulkopuolella) saastaisuuteen, häpäisemään itse omat ruu-  
miinsa,*

Ketkä häpäisevät oman ruumiinsa, kuten heterot ja homot tai muut sukupuolisesti erilaiset?

Jokainen ihminen häpäisee lihansa, mikäli tekee Paavalin luettelemia tekoja, kuten on rakkaudeton. Ja jokainen, joka tunnistaa itsensä listalta, on jätetty lihansa valtaan, mikä käy ilmi edeltävästä jakeesta:

*23 ja ovat katoamattoman Jumalan kirkkauden muuttaneet katoavaisen ihmisen ja lintujen ja nelijalkaisten ja matelevaisten kuvan kaltaiseksi.*

Jumala on antanut, jättänyt, lihansa valtaan jokaisen, joka tekee vääryyttä. He, maailma kuten kristillisyys, ei ole pelastunut omalta lihaltaan ja sen teoilta, jos niitä tekee. Joka väittää, ettei ole koskaan ollut rakkaudeton, niin valehtelee. Rakkaudettomuus on todiste lihan eli sielullisuuden vallassa olemisesta.

Saman sukupuolen kanssa yhdessä oleminen ei ollut mikään synty Paavalin aikaisessa Rooman valtakunnassa, vaan lähinnä hyve, jota ylistettiin ja suorastaan palvottiin, kuten Platon. Olympialaiset järjestettiin alun perin siksi, että vaikutusvaltaiset mieskansalaiset saattoivat valita sieltä itselleen sopivan ja kestävän partnerin. Homoutta ei pidetty samaan kategoriaan kuuluvana kuin ahneutta tai ylpeyttä, vaan jumalallisena etuoikeutena. Siksi Paavalin on ehkä pitänyt perustella erikseen homoseksuaalisuus kuuluvaksi samaan listaan rakkaudettomuuden ja ahneuden kanssa kuin heterojen hairahdustenkin.

Roomalaiskirjeen tekstiyhteydessä Jumalan tahdon vastaiset asiat luetellaan. On merkittävää, ettei homoseksuaalisuutta nosteta saman kategorian hairahdukseksi kuin seitsemän kuolemansyntiä. Ihminen on myyty omalle lihalleen. Sitä ei voi päästä pakoon, ei vaikka kuinka ruoskisi sukupuolimoraalia selkänahastaan.

Siksi Paavalin oli pakko todeta jumalalliseksi nostetusta homoudesta:

*26 Sentähden Jumala on hyljännyt (= paradidōmi, antoi, luovutti, jätti lihan valtaan) heidät häpeällisiin himoihin; sillä heidän naispuolensa ovat vaihtaneet luonnollisen yhteyden luonnonvastaiseen*

*27 samoin miespuoletkin, luopuen luonnollisesta yhteydestä naispuolen kanssa, ovat kiimoissaan syttyneet toisiinsa ja harjoittaneet, miespuolet miespuolten kanssa, riettautta ja villiintymisestään saaneet itseensä sen palkan, mikä saada piti.*

*28 Ja niinkuin heille ei kelvannut pitää kiinni Jumalan tuntemisesta, niin Jumala hylkäsi (= paradidōmi, antoi, luovutti, kuten tuhlaajapojan) heidät heidän kelvottoman mielensä valtaan, tekemään sopimattomia.*

Kaikki rakkaudettomat ovat lihansa vallassa, siinä missä homotkin, ja heidät on jätetty lihansa valtaan tekemään sopimattomia, olemaan rakkaudettomia, ylpeitä ja riitaisia.

Paavalin kuvaamassa jätetyssä mielentilassa, lihansa vallassa, on jokainen ihmisen nykyaikana, koska sitä seurakuntaa, jonka apostolit rakensivat, ei enää ole eikä tule. Jokainen saa olla vapaasti sitä, mitä haluaa, yhtäläisesti maailman ideologioiden kuin uskonnollisuuden pukemana – ahne (raha), ylpeä (uskonnollisesti etuoikeutettuna itseään pitävät), väärämielinen (osa tuomareista, poliitikoista), homo, hetero...

Mutta kukaan ei ole toistaan parempi, mikä käy ilmi 1 luvun yhteenvedosta:

*2:1 Sentähden sinä, oi ihminen, et voi millään itseäsi puolustaa, olitpa kuka hyvänsä, joka tuomitset. Sillä mistä toista tuomitset, siihen sinä itsesi syy-pääksi tuomitset, koska sinä, joka tuomitset, teet samoja tekoja.*

Tarkoittaa, että jos löydät itsesi Paavalin listalta ja tunnistat ylpeyden tai rakkaudettomuuden, niin homoja tuomitessasi tuomitsetkin itsesi, ja siitä riippumatta, onko syytös karkea hyökkäys tai pitsiin peitetty tikari lähim-mäisen ihmisyyttä kohtaan.

*Room.2:2 Ja me tiedämme, että Jumalan tuomio on totuuden mukainen niil-le, jotka senkaltaista tekevät. (vihaavat, kadehtivat, ahnehtivat, ovat rakkau-dettomia, ylpeitä)*

*3 Vai luuletko, ihminen, sinä, joka tuomitset niitä, jotka senkaltaisia tekevät, ja itse samoja teet, että sinä vältät Jumalan tuomion? (vihaavat, kadehtivat, ahnehtivat, ovat rakkaudettomia, ylpeitä)*

*4 Vai halveksitko hänen hyvyytensä ja kärsivällisyytensä ja pitkämielisyys-tensä runsautta, etkä tiedä, että Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen? (vihasta, ylpeydestä, rakkaudettomuudesta vihollisiasi kohtaan)*

*5 Kovuudellasi ja sydämesi katumattomuudella sinä kartutat päällesi vihaa vihan ja Jumalan vanhurskaan tuomion ilmestymisen päiväksi,*

*6 hänen, "joka antaa kullekin hänen tekojensa mukaan..."*

Kukaan ihminen, vaikka olisi uskonnollisen pesänsä rakentanut kuinka kor-kealle tahansa, ei tule pääsemään tekojaan pakoon, eikä varsinkaan tuomitsemistaan, kuten homojen. Kirje oli osoitettu seurakunnalle, niille, jotka nä-kivät itsensä pelastettuina. Samalla se on kirje kristilliselle maailmalle.

Homot ja köyhät, huorat, syntiset ja toisinajattelijat ovat kristikunnan kes-kellä todisteena sen väärämielisyydestä. Tuomitessaan toiseutta kristikunta lausuu oman tuomionsa. Samaan tuomitsemisen syntiin, nähdessään itsensä etuoikeutettuna kansana, lankesi juutalaisuus, uskonnolliseen ulkokultaisuus-teen – maljan ulkopuolen kiillottamiseen. Maljan sisällä pesii rakkaudetto-muus lähimmäisiä kohtaan.

Tuomitseminen ja ylenkatsominen paljastaa, mitä ulkopuolelta huolellisesti puhdistetun maljan sisäpuolella asuu.

Luettuani Pekka Haavistoa vastaan suunnatun blogikirjoituksen Kotimaa24 sivuilta, jossa katolisen seksuaalietikan pitsillä peitetty tikari kädessä silvottiin homoutta, tein yllä olevan vastakirjoituksen.

Katoliseen ajatteluun perustuvassa artikkelissa pohditaan seksuaalisuutta puolalaisen Karol Wojtyła'n teoksen *Miłość i odpowiedzialność* pohjalta. Wojtyła'n nimitettiin paaviksi ja hän otti nimen Johannes Paavali II. Artikke-  
li **Haavisto, homous ja häpeä** löytyy sivuilta:

<http://hyviautisia.net/>

Paavi Johannes Paavali II ruoski itseään vyöllä, mitä katolisuudessa pidetään pyhimysmäisenä hyveenä. Ei itsensä ruoskimisessa sen enemmän väärää ole kuin seksuaalisuudessakaan, mutta se osoittaa, ettei evankeliumia ole ymmärretty. Eletään orjuudessa, kun pitäisi päästä vapauteen. Yleensä on niin, että minkä kanssa jakaa aikaansa, sen vangiksi jää.

<http://www.iltasanomat.fi/ulkomaat/paavi-johannes-paavali-ii-ruoski-itseaan-vyolla/art-1288338547540.html>